

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 18. aprila 2024*

„Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Področje uporabe – Gospodarska dejavnost – Opravljanje storitev – Člen 135 – Oprostitve za druge dejavnosti – Dajanje kreditov – Prodaja zastavljenega blaga na dražbi – Enotna storitev – Ločene in samostojne storitve – Glavna ali pomožna storitev“

V zadevi C-89/23,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišče, Portugalska) z odločbo z dne 25. januarja 2023, ki je na Sodišče prispela 16. februarja 2023, v postopku

Companhia União de Crédito Popular SA

proti

Autoridade Tributária e Aduaneira,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi F. Biltgen, predsednik senata, N. Wahl, sodnik, in M. L. Arastey Sahún (poročevalka), sodnica,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so ju predložili:

- za portugalsko vlado P. Barros da Costa, R. Campos Laires in A. Rodrigues, agenti,
- za Evropsko komisijo M. Afonso in M. Herold, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: portugalsčina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 135(1)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1; v nadaljevanju: Direktiva o DDV).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Companhia União de Crédito Popular SA (v nadaljevanju: CUCP) in Autoridade Tributária e Aduaneira (davčna in carinska uprava, Portugalska) glede plačila davka na dodano vrednost (DDV) na transakcije v zvezi s prodajo blaga na dražbi, ki je bilo zastavljeno kot varščina v okviru posojila na podlagi ročne zastave.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Člen 1(2), drugi pododstavek, Direktive o DDV določa:
„Pri vsaki transakciji se DDV, izračunan na ceno blaga ali storitev po stopnji, ki je predpisana za to blago ali za te storitve, obračuna po odbitku zneska DDV, ki je neposredno vključen v razne stroškovne komponente.“
- 4 Člen 2(1)(a) in (c) te direktive določa:
„Predmet DDV so naslednje transakcije:
(a) dobave blaga, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo;
[...]
(c) storitve, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo“.
- 5 Člen 73 navedene direktive določa:
„Pri dobavah blaga in opravljanju storitev, razen tistih iz členov 74 do 77, davčna osnova zajema vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od pridobitelja, prejemnika ali tretje osebe za te dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takšnih dobav.“
- 6 Člen 78 iste direktive določa:
„Davčna osnova vključuje naslednje elemente:
(a) davke, dajatve, prelevmane in takse, razen DDV;
(b) postranske stroške, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih dobavitelj zaračuna pridobitelju ali prejemniku.

Za namene točke b) prvega odstavka lahko države članice stroške, ki so predmet posebnega dogovora, štejejo za postranske stroške.“

7 Člen 135(1)(b) Direktive o DDV določa:

„Države članice oprostijo naslednje transakcije:

[...]

(b) dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti ter upravljanje kreditov s strani osebe, ki kredit odobri“.

Portugalsko pravo

Civilni zakonik

8 Člen 666(1) Código Civil (civilni zakonik) določa:

„Zastavna pravica daje upniku pravico do poplačila njegove terjatve in morebitnih obresti s prednostno pravico pred drugimi upniki za vrednost določene premičnine ali za vrednost terjatev oziroma drugih pravic, ki niso predmet hipoteke in pripadajo dolžniku ali tretji osebi.“

9 Člen 1142 tega zakonika določa:

„Posojilo je pogodba, s katero ena stranka drugi stranki izroči denar ali drugo nadomestno stvar, druga stranka pa se zavezuje, da bo vrnila stvar iste vrste in kakovosti.“

10 Člen 1150 navedenega zakonika določa:

„Dajalec kredita lahko odstopi od pogodbe, če posojilojemalec obresti ne plača pravočasno.“

Zakonik o DDV

11 Člen 1(1)(a) Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zakonik o davku na dodano vrednost) v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: zakonik o DDV), določa:

„Predmet davka na dodano vrednost so:

(a) prenosi blaga in storitve, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na nacionalnem ozemlju za plačilo“.

12 Člen 9, točka 27(a) in (b), tega zakonika določa:

„Davka so oproščene:

[...]

27. naslednje transakcije:

- (a) dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti v kakršni koli obliki, vključno z diskontiranjem in rediskontiranjem, ter upravljanje kreditov s strani osebe, ki daje kredite;
- (b) posredovanje v zvezi z zavarovanjem in predložitev zavarovanja, varščine in druga zavarovanja ter upravljanje kreditnih zavarovanj s strani osebe, ki jih je odobrila“.

13 Člen 16 navedenega zakonika določa:

„1. Brez poseganja v določbe odstavkov 2 in 10 je davčna osnova pri obdavčljivih prenosih blaga in opravljanju storitev enaka vrednosti protidajatve, ki se prejme ali se bo prejela od pridobitelja, prejemnika ali tretje osebe.

[...]

5. Davčna osnova za obdavčljive prenose blaga in opravljanje storitev vključuje:

- (a) davke, dajatve, takse in druge davčne ukrepe, razen davka na dodano vrednost;
- (b) obračunane postranske stroške, kot so stroški v zvezi s provizijami, pakiranjem, prevozom, zavarovanjem in oglaševanjem, opravljenimi v imenu stranke.

[...]“

Uredba-zakon št. 365/99

14 Člen 1(2) Decreto-Lei n.º 365/99, estabelece o regime jurídico do acesso, do exercício e da fiscalização da actividade de prestamista (uredba-zakon št. 365/99 o vzpostavitvi pravne ureditve za dostop do dejavnosti, opravljanje dejavnosti in nadzor nad dejavnostjo zastavljavnice) z dne 17. septembra 1999 v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: uredba-zakon št. 365/99), določa:

„Opravljanje dejavnosti nudenja posojil na podlagi ročne zastave s strani fizične ali pravne osebe se šteje za dejavnost dajalca posojil.“

15 Člen 18(1) te uredbe-zakona določa:

„Vrnitev zastavljenega blaga je pogojena s predhodnim plačilom glavnice, obresti in zakonskih provizij, ki so dolgovane.“

16 Člen 20(1) navedene uredbe-zakona določa:

„V primeru več kot trimesečne neizpolnitve obveznosti se lahko zastavljena stvar proda s ponudbo v zaprti kuverti s pripisom ‚ne odpiraj‘, s prodajo na dražbi ali z neposredno prodajo subjektom, ki imajo na podlagi zakona pravico do nakupa določenega blaga.“

17 Člen 23 iste uredbe-zakona določa:

„1. Prodaja na dražbi se izvede na dan in ob uri, ki sta določena v oglasih o prodaji, v prisotnosti predstavnika civilne uprave.

2. Zastavljene stvari se dodelijo zainteresirani stranki, ki je dala najvišjo ponudbo, in proti varščini ustrezne vrednosti.

3. Neobstoj kakršne koli ponudbe pomeni, da se bodo zadevne stvari prodajale na drugi dražbi ali s ponudbo v zaprti kuverti s pripisom ‚ne odpiraj‘.“

18 Člen 25 uredbe-zakona št. 365/99 določa:

„Od izklicne cene se uporabi 11-odstotna prodajna provizija v korist posojilodajalca.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

19 CUCP je družba portugalskega prava, ki opravlja dejavnost zastavljalnice, ki zajema dajanje posojil, zavarovanih s premičninami. Ta dejavnost je oproščena DDV na podlagi člena 9, točka 27(a), zakonika o DDV, ki se nanaša na transakcije dajanja kreditov in posredovanja v zvezi z njimi.

20 Kadar posojilojemalci ne prevzamejo zastavljenih predmetov ali zamujajo z vračilom posojenega zneska ali s plačili pripadajočih obresti več kot tri mesece, družba CUCP te predmete proda na dražbi. Pri tem prejme prodajno provizijo na podlagi člena 25 uredbe-zakona št. 365/99, ki jo mora plačati posojilojemalec. Znesek te provizije je v skladu s to določbo enak 11 % nakupne cene blaga.

21 Davčna in carinska uprava je v okviru davčnega nadzora, ki se je nanašal na leti 2010 in 2011, na eni strani ugotovila, da družba CUCP za prodajne provizije ni obračunala DDV.

22 Na drugi strani, menila je, da te provizije niso protidajatev za pomožno storitev k zastavni pogodbi, temveč za transakcijo, ki ni odvisna od dajanja tega posojila, in da torej ne morejo biti upravičene do oprostitve iz člena 9, točka 27(a), zakonika o DDV.

23 Zato je davčna in carinska uprava navedene provizije obdavčila po splošni stopnji DDV in posledično prilagodila znesek DDV, ki ga je družba CUCP dolgovala za leti 2010 in 2011, v višini 107.124,33 EUR oziroma 201.419,52 EUR.

24 Te prilagoditve je 6. maja 2013 potrdila.

25 Davčna in carinska uprava je z odločbama z dne 30. maja 2014 in 10. decembra 2014 zavrnila ugovor oziroma pritožbo, ki ju je vložila družba CUCP, zlasti z obrazložitvijo, da prodaja zastavljenega blaga na dražbi ni sredstvo, ki omogoča uporabo glavne storitve posojilodajalca – in sicer dajanje posojil na podlagi ročne zastave – pod najboljšimi pogoji, ampak je sama sebi namen. Te prodaje glede na sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 21. februarja 2008, Part Service (C-425/06, EU:C:2008:108), ni mogoče šteti za pomožno storitev k tej glavni storitvi. Poleg tega naj bi bila navedena prodaja zgolj mehanizem izterjave terjatev od posojilojemalcev, ki posojilodajalcu omogoča, da se sklicuje na varščino, dano ob sklenitvi zastavne pogodbe, in naj ne bi bila del te pogodbe.

26 Družba CUCP je 30. aprila 2015 vložila tožbo pri Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (upravno in davčno sodišče v Portu, Portugalska), ki jo je zavrnilo. Ta družba je nato vložila pritožbo pri predložitvenem sodišču, Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišče, Portugalska).

- 27 Družba CUCP pred zadnjenavedenim sodiščem na eni strani trdi, da organizacije prodaje na dražbi ni mogoče ločiti od posojila na podlagi ročne zastave, katerega odobritev je oproščena DDV. Na drugi strani trdi, da prodajna provizija, katere stopnjo je določil zakonodajalec, ni protidajatev za opravljanje storitev, ampak ima naravo pristojbine.
- 28 Predložitveno sodišče najprej ugotavlja, da je namen prodajne provizije iz člena 25 uredbe-zakona št. 365/99 posojilodajalcu poplačati stroške, ki jih ima z organizacijo in izvedbo prodaje zastavljenega blaga, za katero je zadolžen. Zato meni, da ta prodajna provizija, ki ni protidajatev za opravljanje javne storitve, nima narave pristojbine.
- 29 V zvezi z vprašanjem, ali je prodaja na dražbi pomožna zastavni pogodbi, navedeno sodišče glede na sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 4. marca 2021, Frenetikexito (C-581/19, EU:C:2021:167), meni, da storitve prodaje zastavljenega blaga na dražbi niso del storitev dajanja kredita in torej z njimi ne tvorijo enotne transakcije.
- 30 Storitve dajanja kredita naj bi bilo namreč mogoče zagotoviti brez kakršne koli omejitve, tudi če bi za prodajo zastavljenih sredstev skrbela tretja oseba. Poleg tega naj zastavna pogodba v primeru neizpolnitve te pogodbe ne bi bila niti materialno niti formalno odvisna od subjekta, ki proda zastavljeno blago.
- 31 Vendar predložitveno sodišče navaja, da glede na to, da nacionalna zakonodaja ureja prodajo zastavljenega blaga na dražbi in organizacijo te prodaje nalaga posojilodajalcu, ni izključeno, da je to dejavnost mogoče opredeliti kot pomožno storitev dajanju posojil na podlagi ročne zastave.
- 32 V teh okoliščinah je Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišče) odločilo, da prekine odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predloži to vprašanje:

„Da bi se ugotovilo, ali je za 11-odstotno provizijo, ki jo [člen 25 uredbe-zakona št. 365/99] priznava posojilodajalcu za prodajo zastavljenega blaga, mogoče uporabiti oprostitev, predvideno v členu 135(1)(b) Direktive [o DDV] (ki ustreza členu 9, točka 27(a), zakonika o [DDV]), ali lahko prodaja zastavljenega blaga (člen 19 in naslednji uredbe-zakona [št. 365/99]), kadar posojilojemalec ne plačuje več v skladu z zakonskimi pogoji, pomeni pomožno storitev v razmerju do storitev, ki jih opravlja posojilodajalec (dejavnost dajanja posojil na podlagi ročne zastave)?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 33 Predložitveno sodišče z edinim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 135(1)(b) Direktive o DDV razlagati tako, da so storitve v zvezi z organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi pomožne glede na glavne storitve v zvezi z dajanjem lombardnega kredita v smislu te določbe, tako da se te storitve z davčnega vidika obravnavajo enako kot glavne storitve na področju DDV.
- 34 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba, kadar transakcija obsega skupek elementov in dejanj, upoštevati vse okoliščine, v katerih se opravi ta transakcija, da bi se ugotovilo, ali navedena transakcija za namene DDV zajema dve ali več ločenih transakcij ali pa gre za enotno transakcijo (glej v tem smislu sodbo z dne 20. aprila 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C-282/22, EU:C:2023:312, točka 27 in navedena sodna praksa).

- 35 Natančneje, čeprav iz člena 1(2), drugi pododstavek, Direktive o DDV izhaja, da je treba vsako transakcijo običajno obravnavati kot ločeno in samostojno, se transakcija, ki z gospodarskega vidika obsega eno samo storitev, ne sme umetno razdeliti, da se ne bi izkrivilo delovanje sistema DDV. Za enotno storitev gre, kadar sta dva ali več elementov ali dejanj, ki jih davčni zavezanec opravi za stranko, tako tesno povezana, da objektivno sestavljata eno samo nedeljivo gospodarsko storitev, katere razdelitev bi bila umetna (sodba z dne 20. aprila 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C-282/22, EU:C:2023:312, točka 28 in navedena sodna praksa).
- 36 Poleg tega je treba v nekaterih okoliščinah več formalno ločenih storitev, ki bi lahko bile opravljene vsaka posebej in bi bile zato vsaka posebej predmet obdavčitve ali oprostitve, obravnavati kot enotno transakcijo, kadar te storitve niso samostojne (sodba z dne 20. aprila 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C-282/22, EU:C:2023:312, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 37 Tako je zlasti, kadar je treba enega ali več elementov šteti za glavno storitev, medtem ko je treba druge elemente obravnavati kot eno ali več pomožnih storitev, ki se z davčnega vidika obravnavajo enako kot glavna storitev. V zvezi s tem je merilo, ki ga je treba upoštevati, neobstoj samostojnega namena storitve z vidika povprečnega potrošnika. Tako je treba storitev šteti za pomožno storitev glede na glavno storitev, kadar za stranke nima samostojnega namena, temveč pomeni sredstvo, da lahko glavno storitev ponudnika uporabljajo pod najboljšimi pogoji (glej v tem smislu sodbi z dne 20. aprila 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C-282/22, EU:C:2023:312, točka 30, in z dne 5. oktobra 2023, Deco Proteste – Editores, C-505/22, EU:C:2023:731, točka 23 in navedena sodna praksa).
- 38 V okviru sodelovanja, vzpostavljenega na podlagi člena 267 PDEU, je v pristojnosti nacionalnih sodišč, da ugotovijo, ali je zadevna storitev v okoliščinah posameznega primera enotna storitev, in v tem pogledu dokončno presodijo vsa dejstva (sodba z dne 20. aprila 2023, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, C-282/22, EU:C:2023:312, točka 31 in navedena sodna praksa). Vendar mora Sodišče navedenim sodiščem dati vse elemente razlage prava Unije, ki jim lahko koristijo pri razsojanju predložene zadeve (sodba z dne 17. decembra 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, točka 27 in navedena sodna praksa).
- 39 Postopek v glavni stvari se nanaša na prodajo zastavljenega blaga na dražbi v okviru posojila na podlagi ročne zastave, kadar zadevni posojilodajalec v obdobju, daljšem od treh mesecev, ne izpolni svojih obveznosti iz posojilne pogodbe. Predložitveno sodišče meni, da pojem „dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti“ v smislu člena 135(1)(b) Direktive o DDV zajema storitve, ki se nanašajo na dajanje posojil, zavarovanih s premičninami. Čeprav meni, da v postopku v glavni stvari storitev v zvezi z organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi ni mogoče šteti za storitve, ki jih ni mogoče ločiti od storitve dajanja lombardnih kreditov, v okviru katere se to blago uporablja kot jamstvo, in da torej za namene DDV ne tvorijo enotne transakcije s temi krediti, pa ima navedeno sodišče v zvezi s tem dvome, saj nacionalna zakonodaja določa, da je za organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi zadolžen posojilodajalec.
- 40 V zvezi s členom 135(1)(b) Direktive o DDV je treba navesti, da je dajanje kredita v smislu te določbe med drugim dajanje na voljo kapitala proti plačilu (sodba z dne 6. oktobra 2022, O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O, C-250/21, EU:C:2022:757, točka 33 in navedena sodna praksa).

- 41 Natančneje, navedbo „dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti“ iz navedene določbe je treba razlagati široko, zato njenega obsega ni mogoče omejiti le na posojila in kredite, ki jih odobrijo banke in finančne institucije (sodba z dne 17. decembra 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 42 V zvezi s tem iz sodne prakse izhaja, da čeprav je plačilo za dajanje na voljo kapitala v okviru dajanja kredita načeloma zagotovljeno s plačilom obresti, druge oblike protidajatve ne morejo preprečiti, da bi se transakcija opredelila kot dajanje kredita v smislu člena 135(1)(b) Direktive o DDV. Sodišče je namreč že razsodilo, da vnaprejšnje financiranje nakupa blaga kot protidajatev za povečanje zneska, ki ga je vrnil upravičenec do tega financiranja, pomeni finančno transakcijo, ki je podobna dajanju kredita in je zato na podlagi te določbe oproščena plačila DDV (sodba z dne 6. oktobra 2022, O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O, C-250/21, EU:C:2022:757, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 43 Vendar je treba v zvezi s tem spomniti, da se izrazi, uporabljeni za opis oprostitev iz člena 135(1) Direktive o DDV, razlagajo ozko, saj te oprostitve pomenijo izjeme od splošnega načela, na podlagi katerega se DDV plača za vsako storitev, ki jo davčni zavezanec opravi za plačilo (sodba z dne 6. oktobra 2022, O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O, C-250/21, EU:C:2022:757, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 44 V zvezi s tem in ob upoštevanju dokončne presoje, ki jo mora v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 38 te sodbe, opraviti predložitveno sodišče, je očitno, da sta prodaja zastavljenega blaga na dražbi po izteku trimesečnega roka, v katerem posojiljemalec ni izpolnil svojih pogodbenih obveznosti, na eni strani in dajanje posojil na podlagi ročne zastave na drugi strani ločeni in samostojni storitvi z vidika člena 135(1)(b) Direktive o DDV.
- 45 Prvič, ti storitvi nista niti materialno niti formalno odvisni druga od druge. Iz spisa, ki je na voljo Sodišču, je razvidno, da bi bila storitev odobritve kredita lahko opravljena na isti način, če bi prodajo zastavljenega blaga iz postopka v glavni stvari na dražbi izvedla in organizirala tretja oseba.
- 46 Drugič, kot navaja Evropska komisija v pisnih stališčih, prodaje zastavljenega blaga na dražbi ni mogoče šteti za običajni rezultat dajanja posojil na podlagi ročne zastave. Nasprotno, ta prodaja se izvede le v primeru, da posojiljemalec krši obveznosti, ki jih ima na podlagi zastavne pogodbe. Poleg tega je iz spisa, ki je na voljo Sodišču, razvidno tudi, da lahko posojiljemalec do trenutka dražbe plača glavnico in pripadajoče obresti, da bi prevzel zastavljeno blago. Zato ni mogoče šteti, da prodaje na dražbi iz postopka v glavni stvari ni mogoče ločiti od dajanja posojil na podlagi ročne zastave.
- 47 Tretjič, očitno je, da ima prodaja zastavljenega blaga na dražbi samostojni namen v primerjavi z dajanjem posojil na podlagi ročne zastave. Res je, da je sama narava zastavne pogodbe – s katero si posojilodajalec pridrži pravico, da s prisilno prodajo zastavljenega blaga unovči zavarovanje – doseči vračilo glavnice in pripadajočih obresti. Vendar take okoliščine ni mogoče razlagati tako, da pomeni, da je storitev prodaje na dražbi pomožna glede na dajanje posojil na podlagi ročne zastave. Čeprav se namreč ta prodaja nanaša na plačilo glavnice in obresti na to posojilo, je iz spisa, ki je na voljo Sodišču, razvidno, da v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 37 te sodbe, ne pomeni zgolj sredstva, ki omogoča uporabo storitve v zvezi z dajanjem navedenega kredita pod najboljšimi pogoji, ampak je sama sebi namen.

- 48 Četrtrič, taka presoja ločenosti in samostojnosti storitev v zvezi z organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi je v skladu z zahtevo po tem, da se – kot je razvidno iz točke 43 te sodbe – izrazi, uporabljeni za opis oprostitev iz člena 135(1) Direktive o DDV, razlagajo ozko.
- 49 Petič, take presoje ni mogoče izpodbiti z dejstvom, da sta organizacija prodaje na dražbi – v primeru, da posojiljemalec več kot tri mesece ne izpolni obveznosti – in dodelitev posojilodajalcu prodajne provizije v znesku, ki je enak 11 % nakupne cene blaga, določeni v členu 20(1) oziroma členu 25 uredbe-zakona št. 365/99. Očitno je namreč – kar mora preveriti predložitveno sodišče – da ta provizija ni protidajatev za javno storitev v obliki pristojbine, ampak je njen edini namen posojilodajalcu poplačati izvedbo in organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi.
- 50 Glede na zgoraj navedeno je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 135(1)(b) Direktive o DDV razlagati tako, da storitve v zvezi z organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi niso pomožne glede na glavne storitve v zvezi z dajanjem lombardnega kredita v smislu te določbe, tako da se te storitve z davčnega vidika ne obravnavajo enako kot glavne storitve na področju DDV.

Stroški

- 51 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

Člen 135(1)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

je treba razlagati tako, da

storitve v zvezi z organizacijo prodaje zastavljenega blaga na dražbi niso pomožne glede na glavne storitve v zvezi z dajanjem lombardnega kredita v smislu te določbe, tako da se te storitve z davčnega vidika ne obravnavajo enako kot glavne storitve na področju davka na dodano vrednost.

Podpisi